

[Agnete Laustsen]

vist merarbejde for arbejdsgiverne«. Omfanget af dette merarbejde lader flertallet dog hånt om, selv om de svar, vi har fået i socialudvalget, med al tydelighed viser, at der bliver tale om et meget betydeligt merarbejde. Forslaget skal have tilbagevirkende kraft i denne henseende fra 1. januar 1981, og det erkendes, at arbejdsgiverne derfor ikke kan bruge EDB ved deres indberetninger, men må foretage manuelle indberetninger. Meget enkelt og rationelt og virkelig en støtte til vort erhvervsliv, som allerede rigeligt plages med hoveriarbejde for det offentlige.

Socialministeren ved heller ikke, hvilke konsekvenser det vil få at afskære de erhvervsdrivendes afskrivninger og henlæggelser, men bemærker blot lakonisk, at det må bero på et skøn, da man ikke er i stand til at foretage beregning heraf. Ja men hvad forestiller man sig da med sådan en lov, når man fra flertallets side end ikke vil give sig tid til at indhente sagkyndige oplysninger, endstige prøve at ændre standpunkt, når der fremkommer væsentlige indvendinger? Ikke andet, end at dette socialistiske prestigeprojekt skal tvinges igennem her og nu, selv om det bl. a. af den førte pressedebat står klart, at langt ind i socialdemokratiets egne rækker hersker der tvivl om, hvorvidt der er tilslutning til ministerens nye retningslinjer for vor socialpolitik.

Forslaget om – af ligestillingshensyn, hedder det – at forhøje socialindkomsten for såvel privat som offentligt ansatte med værdien af deres pensionsordninger har mødt kompakt modstand hos samtlige lønmodtagerorganisationer, desværre bare lidt rigeligt sent. Allerede ved lovforslagets første behandling tog vi fra konservativ side kraftigt afstand fra det, idet vi påpegede, at det forhold, at man som led i sin ansættelse har en påtvungen pensionsordning og dermed en mindre løn, ikke gør ens disponible indkomst større. Tegner man privat en pensionsordning, kan man jo afstemme denne efter sine aktuelle økonomiske vilkår, men pensionsordninger som led i ansættelsesvilkår er, især for offentligt ansatte, noget ganske andet.

Socialministeren anfører i sin argumentation, at man må se på hele livsforløbet. Jeg tror, at dette filosofiske perspektiv er svært at fatte for f. eks. en sygeplejerske eller en politibetjent, og det er typisk disse kategorier,

som bliver ramt. Hvordan skal de pludselig kunne betale op til 4.000 kr. årligt mere for bl. a. institutionspladser til deres børn, fordi de, hvis de da ellers bliver 67 år, kan få pension? Ja, jeg spørger bare.

Hvorfor er det efter socialministerens terminologi retfærdigt, at man som pensionsberettiget lønmodtager først bliver beskattet – kan man vel kalde det – ved, at pensionsfordelen tillægges ens socialindkomst, dernæst beskattes, når pensionen kommer til udbetaling, og endelig for tredje gang beskattes ved, at eventuelle pensionstillæg, måske endda selve folkepensionen, bliver nedsat eller sår gar måske bortfalder? Det er efter udtalelser til pressen de senere dage noget af det, ministeren nu er ved at overveje.

Lovforslaget strider totalt mod, hvad vi fra konservativ side altid har gjort gældende, nemlig at man bør give et incitament til at spare op til sin alderdom, og at man i videst muligt omfang bør støtte, at hvert enkelt menneske gør sig uafhængigt af offentlige ydelser.

Socialministeren har med dette lovforslag såvel som med socialindkomstens første fase splittet dansk socialpolitik. Regeringen har sat sig som sin målsætning ikke at få en socialpolitik, men en socialistisk politik, og det konservative folkeparti må derfor undsige regeringens forslag.

#### Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Pilgaard Andersen, skal jeg for en ordens skyld gøre opmærksom på, at man jo normalt ikke kan føre en sådan debat, uden at ministeren er til stede; men finansministeren fungerer som socialminister under denne debat.

#### Pilgaard Andersen (FP):

Jeg føler, at regeringen totalt kører med skyklapper på, når den sender sådanne lovforslag ud, som vi skal behandle her i folketinget.

Socialindkomstlovforslaget er et af de lovforslag, der er blevet kørt igennem folketinget og igennem socialudvalget. Vi har fået en række spørgsmål besvaret, og vi kan se, hvor uretfærdigt lovforslaget egentlig virker, men det har ikke ført til en ændret holdning fra regeringens side. Man havde besluttet allerede i forbindelse med socialindkomst 1, hvor-